

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/229/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221145
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117221145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD., v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava p r o t i žalovanému: P. X., N.. XX.X.XXXX, A. N. XX, XXX XX N., o zaplatenie 663,87 Eur a prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 524,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 30.11.2014 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 22.9.2017 domáhala sumy 663,87 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 30.11.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel 14.10.2013 zmluvu o pôžičke č. 20529767, ktorou poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 778 Eur na kúpu spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve (biela technika sušička, strážca detí), pričom kúpna cena tovaru bola 868 eur. Pri podpise zmluvy žalovaný uhradil akontáciu vo výške 90 eur, pričom z celej pôžičky bola uhradená len suma 253,14 Eur bez akontácie. Pôvodný žalobca v dôsledku porušenia povinností žalovaného ohľadom splácania pôžičky tento jeho dlh zosplatnil ku dňu 29.11.2014.

2. Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, pričom žaloba mu bola doručená ešte dňa 10.11.2017.

3. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Cs.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Nakoľko aj hodnota sporu neprevyšuje 1.000 Eur a je splnená aj podmienka jednoduchého právneho posúdenia veci v zmysle § 297 písm. b/ CSP, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke č. 20529767 zo dňa 14.10.2013, zmluvnými podmienkami k zmluve o pôžičke, predžalobnou upomienkou zo dňa 27.9.2014, prehľadom o splátkach a úhradách, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 14.10.2013 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. (právny predchodca žalobcu) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o internetovej pôžičke č. 20529767. Touto zmluvou veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 778 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť 33 mesačnými splátkami po 30,87 Eur. Celková suma pôžičky tak predstavovala 990 Eur, pričom akontácia bola vo výške 90 eur. Ako termín konečnej splatnosti je uvedené 07/2016. Zmluva obsahuje aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe 19,37 %, RPMN 19,37 % a priemernej hodnote RPMN 46,06 %.

7. Podľa prehľadu splátok a úhrad (č. I. 7) žalovaný z tejto pôžičky uhradil v deň podpisu zmluvy akontáciu 90 eur a následne v splátkach spolu celkovo 253,14 eur.

8. Listom zo dňa 27.9.2014 spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade nedoplatku vo výške 91,99 eur a žiadala ju zaplatiť najneskôr do 5.11.2014.

9. Listom zo dňa 29.11.2014 vyhlásila spoločnosť Consumer Finance Holding okamžitú splatnosť úveru s tým, že dlžná čiastka predstavuje sumu 676,24 eur a istina 663,87 eur.

10. V priebehu konania obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila zmluvou ku dňu 19.12.2017 túto pohľadávku spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., pričom súd túto zmenu žalobcu pripustil právoplatným uznesením č. k. 16 Csp 229/2017-31 zo dňa 30.1.2018.

11. Vyššie zistený skutkový stav súd prvej inštancie nasledovne právne posúdil:

12. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom podľa tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

17. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

23. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie konštatuje, že je nesporné, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcu sa konečnej splatnosti úveru v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Spotrebiteľ by mal mať presne určené do kedy má úver splácať a ponechať to na počítanú mnohých (ako v danom prípade 33 mesiacov) nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Nepochybne teda zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože inak by sa uspokojil s už so spomínanou ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

24. Len na margo súd prvej inštancie konštatuje, že v zmluve je v rovnakej výške uvedená RPMN a fixná úroková sadzba vo výške 19,37 %, čo rovnako skresľuje rozhodovanie spotrebiteľa o podmienkach úveru a navyše tieto hodnoty by objektívne nemali byť rovnaké.

25. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. V zmluvných podmienkach je síce uvedený vzorec na výpočet RPMN, avšak tento je zložitý a pre priemerného spotrebiteľa iste len ťažko pochopiteľný, navyše len s odkazom na zákon o spotrebiteľských úveroch.

26. V dôsledku absencie vyššie citovanej obligatórnej náležitosti zmluvy je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by teda mal žalobcovi vrátiť len sumu reálne poskytnutého úveru t. j. 778 Eur, pričom doposiaľ zaplatil žalobcovi (okrem akontácie) 253,14 eur, čo nebolo sporné, súd teda uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 524,86 eur a v prevyšujúcej časti kvôli vyššie uvedeným dôvodom žalobu zamietol.

27. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

28. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Žalovaný sa podľa názoru súdu prvej inštancie dostal do omeškania po zosplatnení, t. j. 29.11.2014, preto od nasledujúceho dňa, t. j. od 30.11.2014 súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy.

32. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 79 %, neúspešný v rozsahu 21 %, preto má žalobca oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.